

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Murzacov Iurie,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Murzacov Iurie împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea
actului administrativ și obligarea recalculării pensiei,
împotriva deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 03 aprilie 2019, Murzacov Iurie a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la recunoașterea ilegalității răspunsului nr. M-679/19 din 26 martie 2019, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia pentru limită de vârstă, cu includerea în perioada totală a stagiului de cotizare a perioadei de la 15 februarie 1995 – 15 iulie 1998, perioadă în care a activat în calitate de director al unității de producție „Contact” a SA „Uzina de Echipament Tehnologic”.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, începând cu 30 iunie 2017 a fost beneficiar de pensie pentru limită de vârstă. La 01 iunie 1993 prin transfer, a fost angajat în cadrul SA „Uzina de Echipament Tehnologic”, în funcția de șef de producție, unde a activat până la 15 iulie 1998, dată când s-a concediat și a fondat o societate cu răspundere limitată, în cadrul căreia a deținut funcția de administrator. În baza ordinului nr. 35 din 08 decembrie 1994 la SA „Uzina de Echipament Tehnologic” a fost creată, în cadrul întreprinderii o unitate de producție individuală „Contact” și Murzacov Iurie a fost numit în funcția de director al acestei unități, unde a activat până la 15 iulie 1998, dată la care s-a concediat.

După ce a făcut cunoștință cu materialele dosarului personal de pensionare, reclamantul a constatat că perioada 15 februarie 1995 - 15 iulie 1998, în care acesta a activat ca director al unității de producție „Contact” al SA „Uzina de Echipament Tehnologic”, nu a fost luată în considerare la calculul pensiei din motive necunoscute.

Astfel, la 12 martie 2019 reclamantul a înaintat cerere împotriva Casei Naționale de Asigurări prin care a solicitat recalcularea pensiei, cu includerea în stagiul de cotizare a perioadei de timp 15 februarie 1995 – 15 iulie 1998, perioadă în care a activat în calitate de director al unității de producție „Contact” al SA „Uzina de Echipament Tehnologic”.

A relatat reclamantul că prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. M-679/19 din 29 martie 2019, a fost informat că cererea sa a fost respinsă, motivând că, petițiile adresate a doua oară nu se reexaminează.

Reclamantul a susținut că refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale, este ilegal și urmează a fi anulat, deoarece, prin răspunsurile a căror număr au fost indicate au fost oferite răspunsuri la una și aceeași cerere, lucru total irelevant or, respectivele răspunsuri au fost oferite la alte cereri cu privire la alt obiect și circumstanțe, iar cel mai important este faptul că, aceste răspunsuri au fost contestate și prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 09 ianuarie 2019, au fost recunoscute ca ilegale, fiind anulate.

A invocat că, refuzul organului de asigurări sociale de a include în stagiul total de muncă perioada de timp 15 februarie 1995 - 15 iulie 1998, în interiorul căruia a activat ca director al unității de producții „Contact” al SA „Uzina de Echipament Tehnologic”, este neîntemeiat or, în această perioadă, reclamantul a activat, a realizat un venit stabil, din care au fost calculate și achitate contribuții, iar neluarea în considerare a acestei perioade pe motive formale, este o ilegalitate absolută. A încercat să obțină acte cu privire la data concedierii, înaintând mai multe cereri, inclusiv și Direcției de Arhivă a mun. Chișinău și la fostul angajator, însă prin toate răspunsurile a fost informat că nu sunt astfel de acte.

Prin hotărârea din 18 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată înaintată de Murzacov Iurie împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind contestarea actului administrativ, obligarea recalculării pensiei, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Murzacov Iurie împotriva hotărârii din 18 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel instanța de apel reținut că stagiul de cotizare a persoanei până la 01 ianuarie 1999 s-a stabilit de organul de asigurări sociale în baza carnetului de muncă, sau în baza unui alt act eliberat în conformitate cu legea. În cazurile în care carnetul de muncă include înscrieri incorecte și imprecise sau lipsesc înscrisurile respective despre anumite perioade de activitate, pentru confirmarea stagiului se iau în considerare adeverințele, extrasele din ordine, contul personal al angajatului în care se reflectă salariul calculat lunar, schema de încadrare și alte documente ce conțin informații referitoare la perioada de muncă.

Astfel, la dosarul cauzei nu au fost administrate adeverințe, extrase din ordine, contul personal al angajatului în care ar fi reflectat salariul calculat lunar, schema de încadrare sau alte documente, ce ar conține informații referitoare la perioada de muncă 15 februarie 1995 – 15 iulie 1998, a lui Murzacov Iurie în cadrul SA „Uzina de Echipament Tehnologic”.

Curtea de Apel Chișinău a desconsiderat argumentele apelantului care a susținut faptul că activitatea în cadrul SA „Uzina de Echipament Tehnologic” se confirmă prin certificatul privind calcularea și declararea contribuțiilor de asigurări sociale pentru perioada 1991 – 1998 or, acest certificat confirmă doar parțial stagiul de cotizare al lui Murzacov Iurie, și anume, a stagiului care a fost luat în considerare de către Casa Națională de Asigurări Sociale la stabilirea pensiei.

La 08 septembrie 2020, Iurie Murzacov, a depus recurs împotriva deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală

a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a invocat că au fost aplicate eronat normele dreptului material și procedural, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, aprecierea probelor a fost arbitrară și erorile comise au dus la încălcarea drepturilor fundamentale ale omului.

A invocat recurentul că instanțele inferioare au făcut abstracție de prevederile legale menționate și au pronunțat hotărâri de respingere a cererii, dând o apreciere eronată probelor și o interpretare greșită a legii.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, conform deciziei pentru stabilirea pensiei pentru limita de vârstă din 11 august 2017, emisă de Casa Națională de Asigurări Sociale sect. Buiucani mun. Chișinău, Murzacov Iurie a devenit beneficiar al pensiei pentru limita de vârstă. Prin răspunsul CNAS s-a comunicat că Murzacov Iurie, începând cu data de 30 iunie 2017 beneficiază de pensia parțială pentru limita de vârstă, pentru un stagiul de 16,8 ani realizat până la 01 ianuarie 1999 și 1,6 ani realizat după 01 ianuarie 1999 în total 18,4 ani. În stagiul de cotizare au fost incluse perioadele de activitate confirmate prin carnetul de muncă și prin contul personal de asigurări sociale. Conform înscrisurilor din carnetul de muncă, pentru perioada de activitate la SRL „Uzina de echipament tehnologic”, Murzacov Iurie a fost angajat la data de 01 iulie 1993, însă înscrierea cu privire la eliberarea din serviciu lipsește.

Susține recurentul că instanța de judecată la constatarea și confirmarea stagiului de cotizare a făcut trimitere la informația din certificatul despre salariu nr. 02 din 01 martie 2017 eliberat de SRL „Uzina de echipament tehnologic” unde se indică salariu pe perioada iulie 1993 până în februarie 1995. De asemenea instanța a făcut trimitere la decizia privind stabilirea pensiei pentru limita de vârstă, potrivit căreia perioada cuprinsă în intervalul 15 februarie 1995 – 15 iulie 1998 nu este inclusă în perioada de asigurare.

A relatat recurentul că în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, referitor la subdiviziunea „Contact” în arhiva SRL „Uzina de echipament tehnologic” există doar ordinul nr. 35 din 08 decembrie 1994. Potrivit acestui ordin a fost creată unitatea de producție „Contact” în cadrul SA „Uzinei de echipament tehnologic”, iar ca director a fost numit Murzacov Iurie.

Astfel, prin răspunsul Direcției de Arhivă Chișinău, s-a informat că documentele personalului SRL „Uzinei de echipament tehnologic”, nu au fost transmise la păstrarea Direcției de Arhivă Chișinău, fapt care face imposibilă eliberarea ordinului de angajare și de eliberare din funcție, pentru anii 1993 – 1998, pe numele lui Murzacov Iurie.

Menționează recurentul că instanța de recurs urmează să rețină faptul că, prin certificatul privind calcularea și recalcularea contribuțiilor de asigurare socială de stat pentru perioada anilor 1991–1998 eliberat de Casa Națională de Asigurări Sociale sectorul Rîscani, lui Murzacov Iurie i-au fost calculate și achitate cotizații în calitate de salariat al SA „Uzina de echipament tehnologic” pentru perioada anilor 1993-1998.

Susține recurentul că din circumstanțele de fapt și de drept s-a constatat faptul că Murzacov Iurie a fost angajat la SA „Uzina de echipament tehnologic” în perioada anilor 1993-1998, fiindu-i calculate și achitate de către angajator cotizații sociale.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată, în lipsa participanților la proces, la data de 17 iunie 2020. Decizia motivată a Curții de Apel Chișinău a fost expediată participanților și recepționată de către recurent la data de 13 august 2020 (f.d. 138).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că Murzacov Iurie, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 08 septembrie 2020, în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 12 octombrie 2020 în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale, a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 23 octombrie 2020 Casa Națională de Asigurări Sociale a depus referință la cererea de recurs depusă de Murzacov Iurie, prin care a solicitat respingerea recursului cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalid al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului

în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Murzacov Iurie este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Murzacov Iurie se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh